

Δημόσιο και ποιότητα δεν είναι ασυμβίβαστα

Αυτοχρηματοδοτούμενες είναι από φέτος οι Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης

Στέφανος Τραχανάς, καθηγητής Πανεπιστημίου

Της Μαρίας Κατσουνακη

Ηταν ρητός και κατηγορηματικός από το πρώτο τηλεφώνημα: «Δεν είμαι δημόσιο πρόσωπο». Την ίδια θέση επανέλαβε όταν συναντηθήκαμε: «Είμαι εδώ ως διευθυντής των Πανεπιστημιακών Εκδόσεων Κρήτης. Δεν μου αρέσει να υπερβαίνω τον ρόλο αυτόν και να υπάρχω με άλλη ιδιότητα». Το μαγνητόφωνο άνοιξε και έκλεισε πολλές φορές στη διάρκεια μιας δίωρης πυκνής συζήτησης. Το φραγτό ήρθε την τελευταία μισή ώρα, γιατί τότε το παραγγείλαμε. Η δυσκολία με τον Στέφανο Τραχανά είναι να βρεθεί η ισορροπία ανάμεσα στην άποψη που έχει ο συνομιλητής του γι' αυτόν και στην εικόνα που διατηρεί ο ίδιος για τον εαυτό του.

Ο διακεκριμένος επιστήμονας, καθηγητής στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Κρήτης, είναι ο άνθρωπος που επί 20, περίπου, χρόνια έζησε μια εξουθενωτική περιπέτεια, με προσωπικό κόστος, αποκαλύπτοντας ένα «πρωτόφανές σε έκταση και θρασύτητα σκάνδαλο» (σύμφωνα με το βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών) εις βάρος του ελληνικού Δημοσίου: τις παράνομες υπερτιμολογήσεις πανεπιστημιακών συγγραμμάτων που απέφεραν στους εκδότες τους έσοδα εκατοντάδων εκατομμυρίων δραχμών. Συνοδοιπόρος του, η συνάδελφος του Στέλλα Καραγιάννη, καθηγήτρια του Οικονομικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

«Υστερα από αυτήν την εμπειρία, εάν συναντούσατε κάτι παρόμοιο, θα αντιδρούσατε με τον ίδιο τρόπο;», είναι η πρώτη μας ερώτηση. «Είχα πει και στο παρελθόν ότι θα προτιμούσα να μην είχα δει το έγκλημα... Αφ' ης στιγμής όμως το δεις, βγαίνει ένας εσωτερικός θυμός. Λες, όχι δεν έχω κάτι να κρύψω και μπαινεις στην περιπέτεια». Όμως εδώ ο Στέφανος Τραχανάς βάζει τελεία: «Έχουμε μια αντίληψη για την κοινωνική προσφορά των ανθρώπων ότι συνεπάγεται και εμπλοκή σε ευρύτερα κοινωνικά θέματα, με δημόσιο λόγο. Δεν το πιστεύω αυτό. Γιατί δεν θεωρούμε ως σημαντικότερη κοινωνική προσφορά την αφοσιωμένη και δημιουργική εργασία; Γιατί δεν πιστεύουμε στην εργασία. Διαμορφώθηκε επί χρόνια, κυρίως στο Δημόσιο αλλά διαβρώθηκε και ο ιδιωτικός τομέας, η αντίληψη ότι όποιος εργάζεται ευσυνείδητα είναι κορόιδο. Υπάρχει μεγαλύτερο δώρο στον εαυτό σου από το να παίρνεις χαρά από τη δουλειά σου; Έχω περάσει για χρόνια μέσα από την Αριστερά και έχω ζήσει αυτόν τον εκφυλισμό, ότι τα κάνουμε όλα για την κοινωνία. Εμπεριέχει έναν ιεραποστολισμό που στο βάθος είναι πολύ ύποπτος, γιατί φτιάχνει περιέργους ψυχισμούς. Στο τέλος εχθρεύεσαι και την κοινωνία».

Οι Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, τις οποίες διευθύνει ο Στέφανος Τραχανάς από την ίδρυσή τους, θεωρούνται υπόδειγμα λειτουργίας και αποτελεσματικότητας. Είναι (μαζί με τη Δημόσια Βιβλιοθήκη της Βέροιας) η Ελλάδα στην οποία συχνά στρεφόμαστε όταν αναζητάμε διεξοδό από την εθνική κατάθλιψη. Από το 1984 έως σήμερα έχουν εκδώσει 400 τίτλους, με πωλήσεις 1.400.000 αντιτύπων, πολλά βραβεία, διακρίσεις και έσοδα που φτάνουν τα 23 εκατ. ευρώ.

– Οι Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης θυμίζουν, κατά κάποιο τρόπο, το μικρό γαλατικό χωριό...

– Ίσως γιατί μεταφέραμε σε αυτές και την επιθυμία μας να αλλάξουμε τον κόσμο! Μεγαλώνοντας, διαπιστώνεις ότι το να βάζεις μεγάλους στόχους έχει ένα πλεονέκτημα: κανείς δεν μπορεί να σε κατηγορήσει ποτέ ότι απέτυχε! Θελήσαμε να αποδείξουμε ότι υπάρχουν και δημόσιοι οργανισμοί που κάνουν καλά τη δουλειά τους. Οτι Δημόσιο και ποιότητα δεν είναι έννοιες ασυμβίβαστες. Από φέτος, μάλιστα, είμαστε απολύτως αυτοχρηματοδοτούμενοι. Πληρώνουμε τους μισθούς και τα ενοίκια μόνοι μας. Με τα έσοδα από τις πωλήσεις μας. Δεν χρειαστήκαμε την επιχορήγηση του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Ερευνας στο οποίο ανήκουμε. Εγώ ξέρω μια δημοκρατία. Τη δημοκρατία της προσωποποιημένης ευθύνης. Κάποιος πρέπει να αναλαμβάνει την ευθύνη των επιλογών και να είναι υπόλογος γι' αυτές. Πρέπει σε κάποιον να σφιγγεται το στομάχι για το αν κάτι πάει καλά ή όχι.

– Γιατί δεν είναι αυτός ο κανόνας;

– Γιατί δεν πιστεύω ότι το σύστημα των συγγραμμάτων καλλιεργήσε ανθρώπους με συγγραφικά ήθη. Με τη λαχτάρα να κερδίσουν έναν ελεύθερο αναγνώστη. Μόνον αυτόν υπολήπτομαι. Αυτόν που θα κάνει τη θυσία όπως έκανα κι εγώ, ένα πάμφτωχο παιδί. Στεκόμεν μπροστά στα ράφια με το χέρι στην τσέπη και μέτραγα την επιθυμία μου. Αυτό καλλιεργεί χαρακτήρες και συνειδήσεις, κουλτούρα. Εμείς φτιάξαμε κρατικοδίαιτους συγγραφείς, οι οποίοι γράφουν βιβλία για τους αιχμάλωτους φοιτητές τους, τους αιχμάλωτους αναγνώστες τους.

Μεγάλωση με την περιέργεια τι είναι πίσω από το βουνό

Οι στιγμές που ο Στέφανος Τραχανάς αφέθηκε στην αφήγηση, με πρόσωπο φωτεινό από χαρά, ήταν όταν μίλησε για την 11χρονη κόρη του, την οικογένειά του, την 96χρονη μητέρα του («συνέχεια ενός καταπληκτικού λαϊκού πολιτισμού, που μπορεί να μιλάει στα λουλούδια και στα ζωντανά») τον τόπο καταγωγής του, το χωριό Καβούσι στην ανατολική Κρήτη, και το ηλεκτρονικό βιβλίο που ετοιμάζει.

Στην κόρη αφιερώνει όσο χρόνο μπορεί. Κυρίως τα βράδια, όταν φτιάχνουν μαζί ιστορίες που θα ήθελαν να ονειρευτούν. Ασχολείται μαζί της «κυρίως με την πλευρά της φαντασίας». «Θέλω να ανοίγει παράθυρο στη φαντασία της», λέει. Το σύμπαν μπαίνει ολοένα και περισσότερο στις αφηγήσεις. «Η ξεχασμένη πλευρά της επιστήμης και το μεγάλο της επίτευγμα τον περασμένο αιώνα είναι ότι έφτιαξε ένα καταπληκτικό παραμύθι για τον κόσμο. Πολύ γοητευτικό».

Αυτόν τον καιρό ο Στ. Τραχανάς ετοιμάζει το πρώτο του ηλεκτρονικό βιβλίο. Κβαντική φυσική. Πολύ

ΑΡΧΕΙΟ - Έντυπη έκδοση

- «Ηρεμη» η Ομόνοια, ανήσυχη η Κυψέλη
 - Εκεί όπου κλείνουν μαγαζιά ανοίγουν ενεχυροδανειστήρια
 - Λουκέτο στη λογική
 - Κρυφτούλι 25 χρόνων του «Big Mac» με τις Αρχές
 - Συμβολαιογράφοι αντικαθιστούν τα... δικαστήρια
 - «Γαϊτανάκι» ευθυνών για τις καταλήψεις
 - Αποψη: Εισαγγελλείς και καταλήψεις
 - Αποψη: Λύσεις μέσα από ανοιχτά σχολεία
 - Πώς ο Ηλ. Μόσιαλος έλυσε την πολιορκία
 - Πολιτική αντιπαράθεση με φόντο τις κινητοποιήσεις
 - «Έχω επείγον περιστατικό για το άλλο Σάββατο»...
 - Περικοπές 36% στα κονδύλια των νοσοκομείων
 - «Ενέχυρο» κειμήλια και μνήμες μιας ζωής...
 - «Στο συρτάρι» οι έρευνες
 - Η αλληλεγγύη των ΙΧήδων
 - Σαφάρι με καρτοσάκια στο κυνήγι του χαλκού
 - Σήκωσαν κολυμπήθρες και καμπάνες
 - Ο χάρτης του εγκλήματος συνεχώς μεταβάλλεται
 - Αλλάζουν θέση τα «στεκία» των ναρκωτικών
 - Στα 3 δισ. ο τζίρος του σύγχρονου δουλεμπορίου
- ΓΕΥΜΑ ΜΕ ΤΗΝ "Κ"**

- Δημόσιο και ποιότητα δεν είναι ασυμβίβαστα

διαφορετικό από τα συνήθη συγγράμματα. «Γιατί ένα νέο μέσο πρέπει να σε καλέσει να σκεφτείς μια νέα έννοια βιβλίου. Το νέο μέσο διαμορφώνει και έναν διαφορετικό τρόπο γραφής», υπογραμμίζει. Και παραδέχεται πως «η ιδέα να ξέρεις ότι μπορείς να δημιουργήσεις καινούργια πράγματα σε κάνει να πετάς. Αυτός ο καινούργιος κόσμος είναι ικανός για το χειρότερο, να αναπαράγει καταναλωτές βλακώδους πληροφορίας, αλλά και για συναρπαστικά πράγματα. Μπορεί να κάνει πιο ενεργό τον φοιτητή. Να τον βγάλε από την παθητικότητα». «Πώς σχολιάζετε την έλλειψη σχολικών βιβλίων στην έναρξη της χρονιάς; Το υπουργείο Παιδείας δέχτηκε μεγάλη κατακραυγή», τον ρωτάμε. «Αυτό που μπορεί να πω είναι ότι διέβλεπα μια έλλειψη ελκυστικότητας στις αντιδράσεις. Ο καταγγελτικός λόγος μετράει, όχι ότι πραγματικά μας νοιάζει το κόστος που είχε για τα παιδιά, αλλά είναι άλλη μια ευκαιρία να κάνουμε διατεταγμένο καταγγελτικό λόγο. Είδατε ποτέ μια θετική στάση; Τι μπορούμε να κάνουμε για να λύσουμε το πρόβλημα; Δεν είναι μόνο το υπουργείο. Είναι ευθύνη όλων μας. Και της τοπικής κοινωνίας και των καθηγητών».

Ο Στέφανος Τραχανάς διατηρεί την κρητική προφορά στην ομιλία του. Ούτε οι σπουδές του στο Μετσόβιο ούτε τα μεταπτυχιακά του στο Χάρβαρντ στάθηκαν ικανά να τον αποκόψουν από τον τόπο του. «Μεγάλωσα με την περιέργεια τι είναι πίσω από το βουνό. Αλλά και με τη λαχτάρα που είχαν οι άνθρωποι για τα γράμματα. Ο πατέρας μου ήταν απόφοιτος δημοτικού και μου μετάγγισε αγάπη για τα γράμματα. Ο τόπος καταγωγής είναι μια ζεστή αγκαλιά, αλλά και πνιγνή. Θέλεις να την αποτινάξεις κάποια στιγμή».

Το Πανεπιστήμιο είναι κατεξοχήν ο χώρος της αξιολόγησης

«Η δημοσιότητα απειλεί τον πυρήνα της προσωπικής δημιουργίας», λέει και αναδιπλώνεται μόλις αισθανθεί ότι μιλάει για θέματα εκτός της αρμοδιότητάς του. Αντιμετωπίζει τις πιέσεις που με χιούμορ. «Οι άνθρωποι που με ξέρουν από κοντά μάλλον σαν μια ανωμαλία στο σύστημα με φαντάζονται! Το σχέδιο που βρήκα για τη ζωή μου είναι ότι θα με εντόπιζε κάποια στιγμή ο Μπιλ Γκέιτς και στο μουσείο απολιθωμάτων που θα έκανε θα είχε και ένα ζωντανό έκθεμα. Έναν τύπο που θα έγραφε με το χέρι...». Στα μαθηματικά έχει περάσει στην ψηφιακή εποχή αλλά εξακολουθεί να γράφει με το χέρι. Έχει όμως και κάποια γλιονεκτικά ματς. Ένα από αυτά είναι ότι λες στον εαυτό σου «σκέψου πολύ πριν γράψεις, γιατί είναι γιατί είναι μεγάλος αυτός να διορθώνεις στο χαρτί».

– Παρακολούθησα στο Διαδίκτυο παραδόσεις μαθημάτων σας και κατάλαβα ότι έχετε μια σχεδόν οικογενειακή σχέση με τους φοιτητές σας.

– Δεν μπορώ να λειτουργήσω καθόλου με απόσταση. Δεν με εμπνέουν οι θέσεις εξουσίας. Δεν μπορώ να υπάρξω μέσα σε μια σχέση ιεραρχική αλλά θέλω να είναι ισοτιμία. Η διδασκαλία είναι επικοινωνία. Πράγματα που έδωσαν χαρά σε σένα, θέλεις να τα μοιραστείς. Και το μοίρασμα προϋποθέτει ισοτιμία. Υπάρχει μια παράδοση στο Πανεπιστήμιο της Κρήτης ανοιχτών σχέσεων των φοιτητών με τους καθηγητές. Ισως οφείλεται στο γεγονός ότι οι περισσότεροι σπούδασαν στην Αμερική. Ισως γιατί αρκετοί είναι πολύ καλοί στη δουλειά τους και δεν έχουν ανασφάλειες για να χρειάζονται περιτύλιγμα, ασπίδα ασφαλείας.

– Λέτε «υπάρχει μια παράδοση στο Πανεπιστήμιο Κρήτης». Θεωρείτε ότι στην Κρήτη είναι μια ειδική ακαδημαϊκή συνθήκη;

– Είναι ένα επαρχιακό πανεπιστήμιο, το οποίο ξεφεύγει από τη συνηθισμένη μοίρα των επαρχιακών πανεπιστημίων που είναι ένα είδος παραρτήματος των κεντρικών. Στην Κρήτη έγινε κάτι μοναδικό: μετά τη μεταπολίτευση έφυγε από τα κεντρικά πανεπιστήμια της Αθήνας μια ομάδα διακεκριμένων επιστημόνων και ταλαντούχων ανθρώπων που αισθάνονταν ότι είναι μια ευκαιρία για ένα νέο ξεκίνημα στο πανεπιστημιακό σύστημα της χώρας. Οπότε και το νομικό πλαίσιο που φτιάχτηκε έγινε με τη φιλοδοξία ότι θα είναι ένα πανεπιστήμιο που θα πετάει με φτερά διεθνή.

– Πετάει ακόμη;

– Όσο μεγαλώνει, βαραίνει λίγο και πλησιάζει προς τον μέσο όρο. Όμως υπάρχουν τμήματα που υπερτερούν, όπως το Φυσικό Τμήμα, που αξιολογήθηκε πέρυσι, είναι με μεγάλη διαφορά το καλύτερο στην Ελλάδα.

– Είστε υπέρ της αξιολόγησης των ΑΕΙ και των πανεπιστημιακών;

– Ντρέπομαι και στην ιδέα ότι είναι αντικείμενο ερώτησης αυτό. Το πανεπιστήμιο είναι κατ' εξοχήν ο χώρος της διάκρισης, της αξιολόγησης. Ένα σύστημα το οποίο αρνείται να αξιολογηθεί οδηγείται στον ελάχιστο κοινό παρονομαστή. Αν την καταργήσουμε, δημιουργούμε άλλη μια δημόσια υπηρεσία. Μιλώντας όμως για τα πανεπιστήμια υπάρχουν δύο σημεία που αισθάνομαι την ανάγκη να επισημάνω στις σημερινές συνθήκες. Το ένα είναι ο φανατισμός. Τα πανεπιστήμια είναι ο κατ' εξοχήν χώρος όπου οι άνθρωποι πρέπει να είναι ανεκτικοί στη διαφορά και να γνωρίζουν ότι δεν υπάρχει μονοσήμαντη αλήθεια. Άρα, το πρώτο πράγμα που πρέπει να διδάσκει ένα πανεπιστημιακό περιβάλλον είναι ότι δεν υπάρχει μονοσήμαντη αλήθεια σε κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα. Και ανεξάρτητα από την άποψη που έχουμε, πρέπει να είμαστε ανοιχτοί στο ενδεχόμενο να έχει και ο άλλος δίκιο. Το ανοιχτό μυαλό είναι ό,τι πολυτιμότερο μπορεί να δώσει το εκπαιδευτικό σύστημα στους ανθρώπους. Και εμείς καλλιεργούμε μια νοοτροπία ανθρώπων τόσο πεπεισμένων ότι η δική τους αλήθεια είναι η μοναδική ώστε να ασκούν βία για να μην ακουστεί η αλήθεια ενός άλλου. Ο,τι πιο καταστροφικό για ένα εκπαιδευτικό σύστημα είναι να εξοπλίζει με βεβαιότητες. Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι το πανεπιστήμιο και η εκπαίδευση είναι ένας κοινωνικός εξισωτής: εξισώνει τις διαφορές που δημιουργεί η οικονομική και κοινωνική θέση των γονιών. Και ιδιαίτερα στην Ελλάδα το πανεπιστήμιο δούλεψε εξαιρετικά σαν κοινωνικός εξισωτής. Πήρε παιδιά από φτωχές, αγροτικές οικογένειες και ανανέωσε την ελληνική κοινωνία. Σήμερα υπάρχει μεγάλη ανισότητα. Το δωρεάν δημόσιο πανεπιστήμιο διαρκώς υποβαθμίζεται και μαζί και η αξία των πτυχίων του.

– Πού οφείλεται αυτό;

– Η ελληνική κοινωνία βγήκε από τη δικτατορία με αισθήματα ενοχής. Μικροαστικής, παράλογης ενοχής. Καμία κοινωνία ευμάρειας δεν έχει ποτέ τη δυνατότητα να αντιταχθεί σε ένα δικτατορικό καθεστώς. Γίνεται η μεταπολίτευση και ταυτίζομαστε όλοι φανασιακά με τα παιδιά του Πολυτεχνείου. Γινόμαστε όλοι αντιδικτατορικοί εκ των υστέρων, αντιαμερικανοί -το νέο όπιο του Λαού- ένας αντιαμερικανισμός, χαμηλού επιπέδου, με παλφοφικά σχεδόν ανακλαστικά-, και δίδεται τεράστια εξουσία στις νεολαίες.

Το μαγνητόφωνο κλείνει και πάλι...

Οι σταθμοί του

1943

Γεννιέται στο χωριό Καβούσι της Ανατολικής Κρήτης.

1962

Σπουδές στη Σχολή Μηχανολόγων-Ηλεκτρολόγων του ΕΜΠ.

1968

Μεταπτυχιακές σπουδές στον «Δημόκριτο» και στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ.

1973

Για μια δεκαετία αφοσιώνεται στη συγγραφή της τρίτομης Κβαντομηχανικής του και ενός διτομου

έργου Διαφορικών Εξισώσεων.

1984

Διδάσκει στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Κρήτης. Οργανώνει τον πρώτο πανεπιστημιακό εκδοτικό οίκο της χώρας, τις Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, στο πλαίσιο του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας.

2001

Το Πανεπιστήμιο Κρήτης τον ανακηρύσσει επίτιμο διδάκτορα.

2009

Το περιοδικό «Διαβάζω» του απονέμει το «Εκδοτικό Βραβείο» για την προσφορά του στο βιβλίο.

Η συνάντηση

Το «Ιντεάλ» στην Πανεπιστημίου ήταν το πιο βολικό και ήσυχο μέρος που σκεφτήκαμε με τον Στέφανο Τραχανά στο κέντρο της πόλης. Είχε έρθει για λίγες ημέρες στην Αθήνα από το Ηράκλειο, για δουλειές. Παραγγείλαμε από τα πιάτα ημέρας: μπριάμ και μπιφτέκι γαλοπούλας με βραστά λαχανικά. Μια φέτα και ένα μπουκάλι μπίρα. Ο λογαριασμός 27,50 ευρώ. Όταν βγήκαμε στην Πανεπιστημίου έβρεχε. «Μα κάθε φορά που έρχομαι στην Αθήνα αγοράζω και μια ομπρέλα από τον δρόμο», σχολίασε γελώντας.

Δημοσίευση : 02-10-11

Εκτύπωση

E-mail

Tweet

Share

Ads by Google

Μεταπτυχιακά στην Ελλάδα

Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδος Courses in English!
www.ihu.edu.gr

Μεταπτυχιακό Ψυχολογίας

MSc Foundations in Clinical Psychology - University of Wales
www.aegeancollege.gr

Diploma in Negotiations

Με την πιστοποίηση του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών. Αίτηση online
www.din.aueb.gr

Τελευταία Νέα

Πολιτική

- Τσίπρας: Η επιπλέον λιτότητα σημαίνει ότι το πρόγραμμα «δεν βγαίνει»
- Ν. Κακλαμάνης: Ο υπουργός Οικονομικών πρέπει να καταλάβει ότι είναι υπουργός, όχι πρωθυπουργός

Οικονομία

- Ο όμιλος Dogus σχεδιάζει ν' αγοράσει τέσσερις μαρίνες
- Γ. Μαυραγάνης: «Επιτακτική ανάγκη ο εκσυγχρονισμός του φορολογικού συστήματος»

Επιχειρήσεις

- ΔΕΗ: Δεν θα δώσει μέρισμα
- Κ. Μίχαλος: «60.000 λουκέτα μέχρι το τέλος του 2012»

Διεθνής Οικονομία

- Ο Ολάντ «εφ' όλης της ύλης» – για τις απολύσεις και την οικονομική πολιτική
- Ανοδικά έκλεισε η Wall Street

Ελλάδα

- Υπό πλήρη έλεγχο η πυρκαγιά στο Σείχ Σου στη Θεσσαλονίκη
- Ληστεία σε κοσμηματοπωλείο στη Νέα Φιλαδέλφεια

Κόσμος

- Συρία: Φονικές μάχες ανταρτών – στρατιωτών στην τουρκική μεθόριο
- Αιχμές Ομπάμα κατά του Ρόμντ

Πολιτισμός

- Πολιτισμός: Η ατζέντα της Παρασκευής
- Στο «φως» όργανα και αντικείμενα από το ναυάγιο του «Μέντωρ»

Αθλητισμός

- Στον τελικό του Euro 2012 η Εθνική Νέων
- Μπάσκετ: Κοντά στον Παναθηναϊκό ο Άντι Πάνκο

[Αρχή σελίδας]

Όροι χρήσης | Προστασία προσωπικών δεδομένων | Company profile | Επικοινωνία | Site map | Προσφορές

© 2012 Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ All rights reserved.